

Nagyobb szerep vár a magánkisiparosokra – a főváros javító-szolgáltató ellátásában

*Thesip. újs.
1969. II. 27*

A végrehajtó bizottság megtárgyalta és jóváhagyta a Fővárosi Tanács 1969. évi fejlesztési és költségvetési tervét. Ezek közt szerepel egyebek közt 2 milliárd forint lakásépítkezésekre, 49 millió oktatási, 79 millió egészségügyi, 537 millió forint a metróépítés költségeire. Városrendezésre 11 milliót, ipari feladatokra 22,5 millió forintot fordítanak.

E mindenkit érdeklő adatok után nézzük azokat, amelyek a kisiparosokat közvetlenül is érintik.

A lakosság részére végzett, javító-szolgáltató tevékenységet az 1968-as adatokhoz viszonyítva 6 százalékkal kívánják növelni az idén —, részben a meglévő szolgáltatások bővítésével, részben újak bevezetésével. Értékben 120–130 millió forinttal nő majd a javító-szolgáltató tevékenység.

Az új szolgáltatóházak, s a szövetkezeti ipar beruházásai mellett a magánkisipar szerepének növekedése segíti a fenti terv megvalósítását. Idézem a vb-anyag egy mondatát: „A volumen emelkedését segíti a megváltozott kisipari politika és az újabb ipar kiadási lehetőségek (munkaviszony melletti ipargyakorlás, stb.)”.

A magánkisiparra vár 919,5 millió forint értékű javító-szolgáltató munka elvégzése, a tavalyi 863 millióval szemben. Különösen a tartós fogyasztási cikkek javítása iránt nőtt az érdeklődés — (a gépkocsi, háztartási gép, rádió- és tv-javítás). Nagyobb a kereslet a textil, a cipő és a bőrruha javításra, a textiltisztításra, a lakáskarbantartásra, a fodrászatra, a fotóra, a lakástakarításra és egyéb személyi szolgáltatásokra.

A Fővárosi Tanács 22,6 millió forintot fordít a szolgáltatások bővítésére, korszerűsítésére.

A legnagyobb beruházások a XVIII., a XII., a II., a XX. és a X. kerületben lesznek. Ezen belül a kommunális, szolgáltató ellátásra leg többet ugyancsak a XVIII., a XII., a XI., a XX., a II. és a XV. kerületben fordítanak. A fejlesztésnél, az iparkiadásoknál figyelembe veszik, hogy az immár 2 milliós főváros lakossága nagy területen — 525,2 négyzetkilométeren — él. S a népesség területi elhelyezkedése is rendkívül változó. A VII. kerületben például 57 600 lakos jut egy négyzetkilométerre, a XVII. kerületben csak 796. Ezért több iparos, több javító-szolgáltatóház kell a nagyobb népsűrűségű kerületekben. Nem megoldott ugyanakkor a nagykiterjedésű peremkerületek, az új lakótelepek ellátása sem. Ezért növelik a tanácsi és szövetkezeti szolgáltatóházak számát, valamint a magánkisipari jogosítvány kiadását e területekre.

Az ipari tanulók oktatására, az iskolák megfelelő felszerelésére komoly összeget szán a Fővárosi Tanács. Az 1969-es költségvetésben a szakmunkás tanulók elméleti oktatására 9,4 millió forintot fordítanak, tanműhelyek felszerelésére pedig 17,3 millió forintot. Egy millió forintba kerül a pályaválasztási tanácsadó helyiségének felépítése. Bővítik a III. kerületi Szépvölgyi úti, a VIII. kerületi Kun Béla téri, a XI. kerületi Fehérvári úti, s a X. kerületi Salgótarjáni úti, valamint az Ihász utcai szakközépiskolákat. A XII. kerületben a Márvány utcai, a XVI. kerületben a Mátyás téri, a XX. kerületben a Kossuth Lajos úti, s a XXI. kerületben pedig a csillagtelepi Tejút utcai szakiskolák fejlesztésére, korszerűsítésére fordítanak nagyobb összegeket.